

עת"א 21002/06/14 - ט ד, צ ב ד נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 21002-06-14 ד (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר
19 יוני 2014
עת"א 21068-06-14 ד (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותרים	1. ט ד (אסיר) 2. צ ב ד (אסיר)
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

נוכחים:

ב"כ העותרים: אין הופעה

ב"כ המשיב: עו"ד ליאור קורן

העותרים הובאו ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותרים הינם אחים.

העותר 1 נדון לתקופת מאסר של 3 שנים ועוד 345 יום בגין הפרת הוראה חוקית, פגיעה כשהעברין מזוין, פגיעה וביטול שחרור על תנאי, והחל לרצות מאסרו ביום 13.7.13.

זהו מאסרו השני של העותר 1, כשבעברו מאסר בגין עבירות מין.

העותר 2 הינו קטין אשר נדון למאסר בן 15 חודשים בגין שוד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפרעת הוראה חוקית,

עמוד 1

איומים, פריצה לרכב, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, והוא החל לרצות מאסרו ביום 7.11.13.

מדובר במאסר ראשון אותו מרצה העותר 2, שהינו קטין.

העותרים מלינים על החלטת המשיב שלא להוציאם לחופשה חריגה להשתתפות בחתונת אחותם, אשר תתקיים ביום...

ב"כ המשיב טען כי העותר 1 מסווג לקטגוריה א' משטרה, ובשל העובדה כי מאסרו הראשון רוצה בגין עבירות מין, הרי שלא ניתן לאשר יציאה לחופשה אלא לאחר קבלת חו"ד ממעריכת מסוכנות לפי חוק ההגנה על הציבור מפני עברייני מין.

המשיב טוען כי בסד זמנים קצר זה, כאשר מועד החתונה היה ידוע מראש, לא יעלה בידי המשיב לגבש עמדה המסתמכת על עמדת גורמי מב"ן.

באשר למשיב 2, נטען כי לחובתו הצטבר חמ"ן שלילי רב לאורך מאסרו הקצר ונרשמו לחובתו אירועי משמעת רבים.

מן הידיעות עולה התנהגות שלילית ומעורבות במספר תקיפות, ולפיכך לא הומלץ לחופשה חריגה.

יש להדגיש כי שני העותרים נדונו למאסר, בין היתר, בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית.

הובא לעיוני מידע מודיעיני אודות התנהגותו השלילית של העותר 2 ומעורבותו בתקיפות (ידיעות 376, 532, 645), וכן מידע אודות התנהגות שלילית (516).

כלל הוא כי מי שזכאי לצאת לחופשה חריגה שהינה טובת הנאה הנתונה לשיקול דעת המשיב, צריך להוכיח תפקוד חיובי בבית הסוהר והתנהגות ללא דופי.

באשר לעותר 2, המידע מעלה התנהגות שלילית ופלילית בין כתלי בית הסוהר ובהצטרף לעובדה כי העותר נדון בגין הפרת הוראה חוקית, בין יתר העבירות המקימות מסוכנות לכשעצמן, סבורני כי לא ניתן ליתן את האמון הנדרש לצורך הוצאתו לחופשה חריגה.

באשר לעותר 1 - אף הוא נדון בגין הפרת הוראה חוקית והעבירות שבוצעו על ידו בוצעו עת היה אסיר ברישיון.

משאין בידי המשיב חוות דעת אודות מסוכנותו של העותר 1 בהצטרפם של הדברים המפורטים מעלה, לא מצאתי כי

נפלה שגגה בהחלטת המשיב אשר מצדיקה התערבות בית המשפט.

לאור האמור, הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ד, 19/06/2014 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט, שופטת

הוקלדעלידימיכלבוניאל